

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

14 מרץ 2017

תמ"ש 44281-08-14 ס.ק. ואח' נ' י.י.

בפני כב' השופט הבכיר איתי כץ

תובעים

1. ס.ק.
2. נ.ק. (קטין)
ע"י ב"כ מטעם הלשכה לסיוע משפטי

נגד

נתבעים

י.י.
ע"י ב"כ עו"ד אורית קמחי-קריגר ומיה ווייס

חקיקה שאוזכרה :

[חוק לתיקון דיני המשפחה \(מזונות\), תשי"ט-1959 : סעי' 3\(ב\), 3א\(א\)](#)

מיני-רציו :

* ביהמ"ש דחה תובענה לחיוב הנתבעת, בת זוגה לשעבר של התובעת 1, במזונות בנה הקטין של התובעת 1, אשר נולד באמצעות תרומת זרע של צד שלישי. לא הוכח כי הקשר בין הצדדים התבסס על רצונם בילד ואלמלא הקשר הזוגי עם הנתבעת הקטין לא היה נולד או כי הייתה הבטחה מפורשת כלשהי של הנתבעת בעניין זה. כן לא נמצא בהתנהגות הנתבעת ונסיבות העניין להצביע על הסכמה מכללא או אחרת של הנתבעת להכרה בקטין כבנה או לביסוס קשר הורי בינה לבין הקטין שיש בו לגבש חיוב חוזי מכללא במזונות.

* משפחה – מזונות ילדים – מכח קונסטרוקציה חוזית

תובענה לחיוב הנתבעת, בת זוגה לשעבר של התובעת 1, במזונות בנה הקטין של התובעת 1 – התובע 2 (להלן: "הקטין") אשר נולד באמצעות תרומת זרע של צד שלישי.

ביהמ"ש לענייני משפחה דחה את התביעה מהטעמים הבאים :

הדין החל: הצדדים הם יהודים ואולם בענייננו אין כל רלוונטיות לדין האישי היינו, הדין העברי, שהרי, כידוע, אין הדין העברי מכיר ביחסים חד מיניים. גם סעיף 3(ב) לחוק המזונות, הקובע מזונות אזרחיים, אינו רלוונטי שכן, אין קשר ביולוגי בין הקטין לבין בת הזוג- הנתבעת. אולם, חוק המזונות אינו שולל אפשרות של שימוש בדיני החוזים הכלליים, במקרים בהם אין דיני המשפחה נותנים מענה דרוש, בעיקר ל"משפחות לא שמרניות". כמו כן במקרים המתאימים המשקל עובר מקביעת הורות גנטית בלבד לעבר מודלים אחרים כגון, הורות פיסיולוגית, הורות חברתית-פונקציונאלית, ומודלים כדוגמת מודל טובת הילד וכן, מודלים המבוססים על הסכמת הצדדים.

מכאן שכדי לבדוק האם נוצר קשר הורי כן ואמתי, בנסיבותיו הספציפיות של המקרה, הדורש הכרה משפטית, הגנה משפטית ומתן סעדים משפטיים יש לבחון מאפיינים ראייתיים שונים המעידים כי נוצר קשר הורות שכזה, כגון, האם הייתה הסכמה בין בנות הזוג על תשלום מזונות, האם נחתם הסכם חיים משותפים, הסכם ממון, הסכם הורות והאם בנות הזוג קיימו משק בית משותף הגם שלא נישאו או אימצו האחת את ילדי השנייה וכיוצא באלה.

בענייננו, הצדדים ניהלו מערכת יחסים רומנטית שנמשכה כשנתיים וחצי. אין חולק כי הצדדים לא נישאו ולא נחתם הסכם בכתב כלשהו בין הצדדים בקשר להורות או חיים משותפים וכן כי הנתבעת לא פעלה בשום זמן מן הזמנים לאמץ את הקטין או למינויה כאפוטרופה לקטין. כן לא נמצא ביסוס עובדתי לגרסת התובעת כי, הקשר בין הצדדים התבסס על רצונם של הצדדים בילד ואלמלא הקשר הזוגי עם הנתבעת הקטין לא היה נולד או כי הייתה הבטחה מפורשת כלשהי של הנתבעת בעניין זה. מהראיות עולה כי התובעת ביצעה הליכי הפריה נרחבים עוד בטרם הכירה את הנתבעת וכי כבר בעת היכרותם התובעת הייתה בהיריון אשר בסופו של יום נפל.

כן לא נמצא בהתנהגות הנתבעת ונסיבות העניין להצביע על הסכמה מכללא או אחרת של הנתבעת להכרה בקטין כבנה או לביסוס קשר הורי בינה לבין הקטין שיש בו לגבש חיוב חוזי מכללא במזונות. בהקשר זה נדחתה טענת התובעת כי יש לפרש את נוכחות הנתבעת בחדר הלידה כהסכמה מכללא להכרה בקטין כבנה או אחריות להליך. הנתבעת נתנה הסבר מתקבל לנוכחותה – תמיכה בבת זוגה. הודגש לעניין זה כי הנתבעת אינה מוזכרת באף אחד מן המסמכים הרפואיים שצורפו כבעלת מעמד כלשהו לגבי הקטין וכי הנתבעת סירבה לבקשת הנתבעת לעשות שימוש במנות הזרע בהן עשתה שימוש לשם הולדת בנותיה בשל סירובה לקשר ביולוגי בין הילדים; גם השתתפות הנתבעת, בנותיה ובני משפחתה במסיבת ברית המילה של הקטין אין בה כדי לבסס הסכמה מכללא של הנתבעת להולדת הקטין או פרנסתו. כן לא נמצא כי נחזה להתבסס קשר הורי כלשהו בין הנתבעת לקטין קל וחומר כזה העשוי לגבש חיוב מכללא במזונות ולא נמצא כי יש בתקופה שהצדדים התגוררו יחדיו כדי לבסס קשר הורי או הסכמה מכללא של הנתבעת לכלכל את הקטין. בהקשר זה ביהמ"ש מעדיף את גרסת הנתבעת כי הצדדים התגוררו בהסכמה, תחת קורת גג אחת ללא שיתוף כלכלי (לאחר שהתובעת הועזבה מבית הוריה) כחצי שנה לאחר הולדת הקטין ולמשך כחודשיים ומחצה בלבד. לאחר מכן נותק כל קשר בין הצדדים וכפועל יוצא גם בין הנתבעת לקטין. מדובר בתקופה קצרה ביותר שספק אם יש בה בכלל לגבש מחויבות כלשהי. מה גם שבאותה תקופה קצרה לא הוכח כי הנתבעת כלכלה את הקטין והצדדים לא ניהלו משק בית משותף ו/או כי הנתבעת מילאה תפקיד הורי כלשהו לגבי הקטין.

לאור האמור, התובעת לא הרימה את נטל ההוכחה והשכנוע המוטלים עליה לחיוב הנתבעת במזונות בנה של התובעת ודין התובענה להידחות.

פסק דין

בפני תובענה לחיוב הנתבעת, בת זוגה לשעבר של התובעת 1, במזונות בנה הקטין של התובעת 1 – התובע 2 – (להלן: "הקטין") אשר נולד באמצעות תרומת זרע של צד שלישי.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. הצדדים הכירו באמצעות אתר הכרויות ברשת האינטרנט ביום 20.1.2008, וניהלו מערכת יחסים רומנטית שנמשכה כשנתיים וחצי.

2. כאשר הכירו הצדדים, הייתה הנתבעת אם חד הורית לשתי קטינות, תאומות, אשר נולדו באמצעות תרומת זרע. ואילו לתובעת לא היו ילדים.
3. ביום 8.10.2009 ילדה התובעת את הקטין, נשוא תובענה זו, שאין לו כל קשר ביולוגי לנתבעת או לבנותיה.

טענות התובעת:

4. כבר בבסיס ההיכרות בין הצדדים עמד נושא הבאת ילד משותף לעולם. נושא אשר היווה ההחלטה המשמעותית ביותר עליו התבסס הקשר הרומנטי בין הצדדים ומה שגרם לביסוסו המהיר.
5. התובעת הסתמכה על הבטחה מפורשת של הנתבעת כי הן יביאו יחד לעולם ילד אשר הנתבעת תהא שותפה מלאה בכלכלתו ופרנסתו ותדאג יחד עימה לכל מחסורו ועל התובעת לעמוד בהבטחתה.
6. הנתבעת נתנה את הסכמתה מכללא להולדת הקטין ולנשיאה בהוצאותיו בכך שליוותה את התובעת בכל חודשי ההיריון, דאגה לכל מחסורה וטיפלה בה כבת זוג אידיאלית, וגם בהמשך נוצר קשר הורי בין הנתבעת לקטין.

טענות הנתבעת:

7. ניסיונות התובעת להרות החלו קודם להיכרות הצדדים וללא קשר להיכרות זו והנתבעת מעולם לא הבטיחה או הסכימה לזון או לכלכל את הקטין לא במפורש ולא מכללא ולא עשתה כן בפועל ולא מוטל עליה כל חיוב חוזי או אחר לזון את הקטין.
8. גם בהמשך לא נוצר קשר הורי בין הנתבעת לבנה של התובעת. הצדדים אכן ניסו למסד את הקשר הזוגי ביניהן באמצעות הסכם לחיים משותפים. ניסיון אשר לא צלח והביא לפירוק הקשר הזוגי. הדבר היחיד עליו הסכימו הצדדים הוא העדר חיוב הדדי במזונות הקטין ובנותיה של הנתבעת.

ב. דיון והכרעה:

9. שני הצדדים הינם יהודים ואולם בענייננו אין כל רלוונטיות לדין האישי היינו, הדין העברי, שהרי, כידוע, אין הדין העברי מכיר ביחסים חד מיניים.
10. גם [סעיף 3\(ב\)](#) לחוק המזונות, הקובע מזונות אזרחיים, אינו רלוונטי שכן, אין קשר ביולוגי בין הקטין לבין בת הזוג- הנתבעת [ר' [סעיף 3א\(א\)](#) לחוק המזונות].
11. כידוע, אין דיני המשפחה ממצים את כל מכלול היחסים המשפטיים בין בני משפחה, על אחת כמה וכמה בין שאינם בני משפחה. חוק המזונות אינו שולל אפשרות של שימוש בדיני החוזים הכלליים, במקרים בהם אין דיני המשפחה נותנים מענה דרוש, בעיקר ל"משפחות לא שמרניות". [ר' לעניין זה, דברי כב' הנשיא (בדימו') ברק ב'[רע"א](#)

[8256/99 פלונית נ' פלוני ואח' פ"ד נח\(2\)](#), 213, עמ' 229-228; ר' גם [ע"א 449/79 סלמה נ'](#) [סלמה](#), פורסם בנבו- 18.2.80 דברי כב' השופטת שטמר בתמ"ש [22050-06-11 ר.ס נ'](#) ע.ר [פורסם בנבו-13.5.12].

12. כמו כן במקרים המתאימים המשקל עובר מקביעת הורות גנטית בלבד לעבר מודלים אחרים כגון, הורות פיסיולוגית, הורות חברתית-פונקציונאלית, ומודלים כדוגמת מודל טובת הילד וכן, מודלים המבוססים על הסכמת הצדדים. (ר' [תמ"ש 28398-10-12 נ.ש נ' ק.ש](#) (פורסם בנבו-19.5.16). אז כדי לבדוק האם נוצר קשר הורי כן ואמתי, בנסיבותיו הספציפיות של המקרה, הדורש הכרה משפטית, הגנה משפטית ומתן סעדים משפטיים יש לבחון מאפיינים ראייתיים שונים המעידים כי נוצר קשר הורות שכזה, כגון, האם הייתה הסכמה בין בנות הזוג על תשלום מזונות, האם נחתם הסכם חיים משותפים, הסכם ממון, הסכם הורות והאם בנות הזוג קיימו משק בית משותף הגם שלא נישאו או אימצו האחת את ילדי השנייה וכיוצא באלה [ר' [תמ"ש 28398-10-12 לעיל](#)].

ומן הכלל אל הפרט:

טענת התובעת לחיוב חוזי במזונות מכח הסתמכות על הבטחה מפורשת של הנתבעת:

13. אין מחלוקת שהצדדים לא נישאו ולא נחתם הסכם בכתב כלשהו בין הצדדים בקשר להורות או חיים משותפים וכן כי הנתבעת לא פעלה בשום זמן מן הזמנים לאמץ את הקטין או למינויה כאפוטרופה לקטין.

14. לא מצאתי בחומר הראיות גם כל ביסוס עובדתי לגרסת התובעת כי, הקשר בין הצדדים התבסס על רצונם של הצדדים בילד ואלמלא הקשר הזוגי עם הנתבעת הקטין לא היה נולד או כי הייתה הבטחה מפורשת כלשהי של הנתבעת בענין זה. מעיון במוצגים שהוגשו במסגרת חקירת התובעת עולה גם כי, הנתבעת לא חתמה על הסכמה לביצוע הפרייה חוץ גופית.

15. מעדות התובעת עצמה ומן המסמכים הרפואיים שהתגלו במסגרת הליך גילוי המסמכים (להלן: "המסמכים הרפואיים" וכן, ראה מוצגים 1/ 2) עולה בבירור כי התובעת ביצעה הליכי הפריה נרחבים לרבות הזרעות עוד בטרם הכירה את הנתבעת. התובעת אף הודתה בכך במפורש בעדותה. כך למשל, כשעומתה התובעת עם טופס הפניה לבנק הזרע מחודש יולי 2007, העידה כי סביר להניח שאז החלה את התהליך עם בת זוג אחרת [ר' עמ' 12 ש' 25-28 לפרוטוקול הדיון מיום 8.5.2012].

16. מהמסמכים הרפואיים [ור' עוד למשל נספח כו' לתצהיר התובעת] עולה גם כי כבר בעת היכרות הצדדים בסוף חודש ינואר 2008 התובעת הייתה בהיריון אשר בסופו של יום נפל בחודש אפריל 2008. טענת התובעת כאילו הנתבעת בדתה ההפלה על מנת שהתובעת תתקבל בבית החולים באופן מהיר [ר' בעמ' 21-23 לפרוטוקול] אינה מהימנה עלי ולא הוצג בפני ולו בדל של ראיה לטענה זו.

17. זאת ועוד, התובעת העידה בפני כי כל מחזור של טיפול הזרעה אורך בין חודש ל- 3 חודשים. כעולה מהמסמכים הרפואיים, וכפי שהתובעת בעצמה העידה, נכון לחודש מאי 2008 (כארבעה חודשים בלבד לאחר היכרות הצדדים) הייתה התובעת כבר אחרי שלושה מחזורים של הזרעה. דבר המחזק את גרסת הנתבעת כי התובעת לא הסתמכה על הנתבעת בהבאת הקטין לאוויר העולם.
18. לפיכך דין טענת התובעת כי התחילה בהליכי הפריה להולדת הקטין בהסתמך על הבטחה והסכמה מפורשת של הנתבעת לשאת במזונות הקטין להידחות בשתי ידיים.

טענת התובעת לחיוב חוזי במזונות מכח הסכמה מכללא של הנתבעת:

19. התובעת טענה בסיכומיה כי הנתבעת ליוותה אותה בכל הליך ההיריון והלידה, דאגה לכל מחסורה, תרמה תרומה מלאה להליכי ההפריה הן בפן הכלכלי והן בפן הנפשי ובכך, יש לראות הסכמה מכללא של הנתבעת להכיר בקטין כבנה.
20. הנתבעת הודתה כי אכן שהתה ביחד עם התובעת בעת לידת הקטין אך, נימקה זאת רק ברצון הטבעי לתמוך בבת זוגה במצב שיחסייה של התובעת עם הוריה לא היו טובים וכאשר התובעת בעצמה סילקה את אימה מחדר הלידה [ר' עמ' 108 לפרוטוקול ש' 6-12]. גרסתה והסברים אלה של הנתבעת נתקבלו על דעתי ואני מעדיפם על אלה של התובעת ואיני סבור כי יש לפרש נוכחות זו בלידה כהסכמה מכללא להכרה בקטין כבנה או אחריות להליך.
21. יודגש לעניין זה כי הנתבעת אינה מוזכרת באף אחד מן המסמכים הרפואיים שצורפו כבעלת מעמד כלשהו לגבי הקטין וכי הנתבעת סירבה לבקשת הנתבעת לעשות שימוש במנות הזרע בהן עשתה שימוש לשם הולדת בנותיה בשל סירובה לקשר ביולוגי בין הילדים (ראה ס' 21 לתצהיר התובעת עמ' 117 לפרוטוקול ש' 24).

האם נוצר לאחר הלידה קשר הורי בין הנתבעת לבנה של התובעת העשוי לגבש חיוב

מכללא במזונות?

22. לא מצאתי גם כי נחזה להתבסס קשר הורי כלשהו בין הנתבעת לקטין קל וחומר כזה העשוי לגבש חיוב.
23. שכנתה של הנתבעת, שעדותה עשתה רושם מהימן ביותר ומקובלת עלי, העידה לגבי הבידול בין ילדי הצדדים כי "XXX הוא בן של XXX, והבנות הן בנות של YYY... זה לא עלה שזה משפחה" (ר' עמ' 125 ש' 29-31).
24. לא מצאתי גם ממש בטענת התובעת כי השתתפות הנתבעת, בנותיה ובני משפחתה במסיבת ברית המילה של הקטין יש בה כדי לבסס הסכמה מכללא של הנתבעת להולדת הקטין או פרנסתו. במסגרת הליך ההוכחות, צפה ביהמ"ש בסרטון מהאירוע

בו נצפו הנתבעת ובנותיה כמי שמסרבות לקריאותיה של התובעת לבוא אליה. בתה של הנתבעת נשאלה האם יש לה אח וזו ענתה בשלילה. לפיכך, אני סבור, על פניו, ששרטון זה מחזק דווקא את גרסת הנתבעת בכך שהוא מראה, בזמן אמת, כי הנתבעת ובנותיה לא ראו בבנה של התובעת חלק ממשפחתן.

25. התובעת צירפה לתצהיר עדותה הזמנה למסיבת הברית שערכה לבנה לפיה הוצגו הצדדים כמארחות האירוע גם כן בנסיון לבסס טענתה להסכמה מכללא ואולם, מעיון בהזמנה זו עולה שמדובר בהזמנה ריקה, סטנדרטית של אולם אירועים שלא מוכיחה דבר. זאת ועוד, לא נסתרה טענת הנתבעת כי אירוע זה מומן על ידי הורי התובעת. העובדה שהנתבעת הזמינה למסיבת הברית את בני משפחתה הקרובה, אינה מהווה לטעמי הוכחה לכך שראתה את הקטין כבנה. שהרי, הנתבעת לא הכחישה שהצדדים היו בנות זוג למשך תקופה מסוימת.

26. התובעת ביקשה גם לתמוך טענתה במצגת שהוצגה באירוע הברית ובה צויין בין היתר כי הקטין נולד לאמא XXX ולאמא YYY. הנתבעת אישרה כי סייעה בהיבט הטכני של הכנת המצגת שלא תאמה את המציאות ונועדה לאפשר לתובעת "רגע אחד קסום". גם כאן הנני מעדיף את גרסת הנתבעת שנתמכה בעדות אביה, שהיה מעורב בחיי בתו, אשר העיד גם הוא כי המתואר במצגת לא שיקף בשום צורה את המציאות (ס' 23 לתצהיר אבי הנתבעת וכן עמ' 88 לפרו', ש' 19-18).

27. מגורים משותפים: לא מצאתי גם ממש בטענת התובעת כי יש בתקופה שהצדדים התגוררו יחדיו כדי לבסס קשר הורי או הסכמה מכללא של הנתבעת לכלכל את הקטין.

28. ראשית, הנני דוחה גרסת התובעת לעניין אורך התקופה הנטענת לפיה הצדדים התגוררו יחדיו (לסירוגין) וניהלו משק בית משותף במשך שנתיים וחצי –שלוש שנים ומקובלת עלי גרסת הנתבעת לעניין זה כי הצדדים התגוררו בהסכמה, תחת קורת גג אחת ללא שיתוף כלכלי (לאחר שהתובעת הועזבה מבית הוריה) למשך כחודשיים ומחצה בלבד וזאת מן הנימוקים הבאים:

א. בחלוף שנה מהיכרות הצדדים שלחה התובעת לנתבעת מסרון בו היא מתייחסת למגורי הצדדים במונחים של "אצלי" ו"אצלך". התובעת אישרה בחקירתה הנגדית כי כשכתבה "אצלי" התכוונה אצל ההורים שלה בXXX. (עמ' 54 לפרו' ש' 8-11). משכך, גם על פי נקודת מבטה של התובעת בזמן אמת לא התקיימו מגורים משותפים באותה עת.

ב. במסמך ממרכז רפואי XXX (מוצג נ/7) אשר נכתב לאחר יום 7.11.08 לפי התובעת כתובתה היא בXXX אצל הוריה.

ג. כתובתה הרשומה של התובעת במרשם האוכלוסין בתקופת הקשר הייתה כתובת הוריה בעיר XXX והיא אף העידה כי חתמה באותה תקופה בלשכת התעסוקה בעיר XXX [ר' עמ' 54 ש' 9-3 לפרוטוקול הדיון מיום 5.1.16].

ד. התובעת הצהירה במסגרת הליכים שנתקיימו בין הצדדים בבית משפט השלום: "אני עבדתי בXXX גרתי אצל הורי, כשהבן שלי נולד דובר על כך שאקבל דירה מההורים שלי בXXX אבל המבקשת אמרה שזה לא ראוי ואמרה לי לבוא אליה" [ר' נספח ג' לתצהיר הנתבעת]. כלומר, גם לשיטת התובעת עצמה היא עברה להתגורר עם הנתבעת לכל המוקדם רק לאחר לידת בנה שהיה בן שישה חודשים בעת שעזבה את בית הוריה. הודאתה זו של התובעת סותרת את טענתה שהצדדים התגוררו יחד כשנתיים וחצי.

ה. לטענת הנתבעת, התובעת ובנה אף השתתפו בחוג "בייביוגה" בעיר מגוריהם, XXX(ר' ס' 59.9 לתצהיר הנתבעת). טענה זו לא נסתרה.

ו. הנתבעת הציגה מכתב מאת משרד הבריאות (מוצג נ/22) ממנו עולה כי הקטין היה מטופל בטיפת חלב בעיר XXX עד ליום 18.3.10 עת העבירה התובעת את רישום הקטין לXXX וביום 16.11.10 רשמה התובעת את הקטין חזרה בטיפת חלב בעיר XXX. לא סביר בעיני כי מגורי התובעת היו בXXX בעוד שהקטין היה מטופל בעיר XXX דבר הדורש ממנה נסיעה למרחק רב לצורך ביצוע בדיקות שגרתיות לקטין.

29. לפיכך הנני קובע כי התובעת עברה להתגורר יחד עימה בXXX רק ביום 18.3.10 והתגוררה עמה מרצון רק תקופה קצרצרה עד ליום 8.6.10, עת הגישה הנתבעת בקשתה לצו מניעת הטרדה מאיימת כנגד התובעת. אחרי מתן הצו מגורי התובעת בדירת הנתבעת במשך תקופה קצרה נוספת התקיימו ללא הסכמת הנתבעת.

30. משהקטין נולד ביום 8.10.2009 הרי, שהצדדים עברו להתגורר תחת קורת גג אחת רק בחלוף כמחצית השנה מהולדת הקטין. החל ממועד שמלאו לילד תשעה חדשים נותק כל קשר בין הצדדים וכפועל יוצא גם בין הנתבעת לקטין. משכך קודם כל מדובר בתקופה קצרה ביותר של כשלושה חדשים שהקטין התגורר בהסכמה יחד עם אמו בבית הנתבעת שספק אם יש בה בכלל לגבש מחויבות כלשהי.

31. גם באותה תקופה קצרה לא הוכח כי הנתבעת כלכלה את הקטין והצדדים לא ניהלו משק בית משותף ו/או כי הנתבעת מילאה תפקיד הורי כלשהו לגבי הקטין:

א. אין חולק כי הצדדים לא ניהלו חשבון בנק משותף.

ב. הנתבעת לא הוכיחה טענתה כי השתתפה בהוצאות הבית בסך של 2,000 ₪ לחודש. אין חולק כי התובעת העבירה לידי הנתבעת סך ח"פ של 3,000 ₪

- בלבד. לטעמי אין בהעברה זו בלבד להעיד על ניהול משק בית משותף או שיתוף כלכלי או כי הנתבעת זנה את הקטין בתקופה זו.
- ג. התובעת אף אישרה כי הצהירה למוסד לביטוח לאומי שאין מישהו אחר שדואג לקטין, [ר' עמ' 51 ש' 26-27 ועמ' 52 ש' 1-5].
- ד. עדות התובעת לא הייתה מהימנה עלי נוכח הסתירות הרבות בעדותה. התובעת לא זכרה פרטים מהותיים וכן, ניסתה לחמוק ממתן מענה לשאלות. לפיכך, לא מצאתי לקבל את טענותיה החדשות של הנתבעת שהועלו במסגרת חקירתה הנגדית כי נשאה בעלות קניית מצרכי מזון, בילויים וצרכים אחרים נוספים [ר' עמ' 79 ש' 11-12; 22-23 ובעמ' 80 ש' 10-11 לפרוטוקול הדיון מיום 5.1.16]. יודגש לעניין זה כי התובעת לא סיפקה ולו קבלה אחת מהתקופה הרלוונטית המעידה על כך. התובעת אמנם צירפה לתצהירה קבלה עבור תשלום גז אך, בחקירתה הנגדית הודתה כי התשלום בוצע מחשבונה של הנתבעת [ר' עמ' 81 ש' 5-10 לפרוטוקול הדיון מיום 5.1.16].
32. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי אין התנהגות הנתבעת ונסיבות העניין מצביעים כלל ועיקר על הסכמה מכללא או אחרת של הנתבעת להכרה בקטין כבנה או לביסוס קשר הורי בינה לבין הקטין ודוחה טענה זו.

סוף דבר:

33. לאור כל האמור הנני סבור כי התובעת לא הרימה את נטל ההוכחה והשכנוע המוטלים עליה לחיוב הנתבעת במזונות בנה של התובעת ודין התובענה להידחות.

לעניין ההוצאות:

34. התנהלות התובעת הכבידה מאוד על ניהול ההליך ובין היתר הוגשו על ידה בקשות חוזרות לדחיית מועדי דיון שנקבעו, התובעת בחרה שלא להתייצב לדיון הוכחות בלא כל הודעה או הסבר לאי התייצבותה ואף ניתן בשלב מסוים פסק דין המורה על מחיקת התובענה.
35. חרף היענותי לבקשת התובעת לביטול פסק הדין (אשר הוגשה בתובענה דן בלבד), זנחה התובעת תביעתה בשנית משך תקופה ממושכת עד כדי מתן התראה למחיקת ההליך מחוסר מעש.
36. נוכח התוצאה הברורה שהגעתי אליה והתנהלות התובעת כפי שפורטה לעיל, התובעת תישא בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד של הנתבעת בסך של 60,000 ₪.

המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים באמצעות ב"כ ותסגור התיק.

ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

איתי כץ 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)